

บทที่ ๕

บทสรุป และเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องบริบทที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเป่าในวง ๓ กลุ่มไทย พบว่า

กลุ่มไทยในปัจจุบันสันนิฐานว่าเป็นการพัฒนามาจากขลุ่ยเพียงออ หรือขลุ่ยพงออ เป็นแรกเริ่ม โดยขลุ่ยที่ยังใช้ประกอบการบรรเลงอยู่ในวงดนตรีไทยปัจจุบัน ประกอบไปด้วย ขลุ่ยหลีบ ขลุ่ยเพียงออ และขลุ่ยอู้ ซึ่งขลุ่ยทั้ง ๓ ชนิดมีระดับเสียงแตกต่างกันเรียงตามลำดับคือ สูง กลาง และต่ำ ในการนำขลุ่ยทั้ง ๓ เเลมาวมกันและบรรเลงเป็นวงดนตรี และเรียกว่า วง ๓ ขลุ่ยไทย เป็นแนวความคิดของ ครูสุวิทย์ บวรพัฒนา โดยมีผู้บรรเลงและบันทึกเสียง ครั้งแรก คือ ครูเทียบ คงลายทอง ครูยรรยงค์ แดงกูร และครูสุรัชย์ แดงกูร

ในเรื่องประวัติครูป๊อ คงลายทอง กระบวนการฝึกหัด และการถ่ายทอดความรู้ด้านการเป่าขลุ่ย ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

ครูป๊อ คงลายทอง เป็นบุตรของครูเทียบ และคุณแม่สว่าง คงลายทอง ศึกษาเครื่องเป่า จากครูเทียบ คงลายทอง ครูบุญช่วย โสวัตร และหม่อมหลวงสุรักษ์ สวัสดิกุล อีกทั้งยังเพิ่มพูนทักษะความรู้ต่างๆ ในการเป่าขลุ่ยจากประสบการณ์ของตนเองอีกด้วย ในด้านการถ่ายทอด ครูป๊อ คงลายทอง เป็นครูผู้รักษาเอกลักษณ์ในการถ่ายทอดเครื่องเป่าของสำนักเสนาะศุริยางค์ ไว้ได้เป็นอย่างดี โดยใช้ระบบการเรียนการสอนแบบมุขปาฐะ(Oral Tradition) และถ่ายทอดระเบียบวิธีการนั่ง การจับขลุ่ย และการวางนิ้วต่างๆ ตามหลักการของสำนักไว้ได้อย่างเป็นระเบียบแบบแผน ทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะที่ได้เรียนมาแก้ปัญหา ทำให้ผู้เรียนรู้จักทักษะและกระบวนการในการผูกกลอนเพลงสำนวนต่างๆ และสามารถนำไปใช้ในการเป่าขลุ่ยชนิดต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การสอดทำนองเครื่องเป่าในวง ๓ กลุ่มไทย เพลงบุหลันลอยเลื่อน ๒ ชั้น เพลงโสมส่องแสง ๓ ชั้น และเพลงแสนเสนาะ ๓ ชั้น ทางครูป๊อ คงลายทอง พบว่า

การสอดทำนองเครื่องเป่าในวง ๓ กลุ่มไทย ในเพลงบุหลันลอยเลื่อน ๒ ชั้น เพลงโสมส่องแสง ๓ ชั้น และเพลงแสนเสนาะ ๓ ชั้น ทางครูป๊อ คงลายทอง เป็นการแปรทำนองของขลุ่ยทั้ง ๓ ชนิด โดยการสอดแทรกกลวิธีพิเศษต่างๆ เพื่อสร้างความไพเราะให้กับทำนองเพลง ซึ่งมีทั้งการแปรทำนองที่เหมือนกัน และการแปรทำนองที่แตกต่างกัน

เป็นส่วนประกอบสำคัญในการแปรทำนอง ทั้งนี้เพื่อให้ทำนองเพลงที่บรรเลงออกมามีความไพเราะงดงามตามลักษณะเพลงนั้นๆ

ในปัจจุบันวง ๓ ขลุ่ยไทยไม่พบการบรรเลงอย่างเด่นชัด ทั้งนี้อาจจะด้วยสาเหตุบางประการ อาทิ คนที่จะเป่าขลุ่ยอยู่ได้คือนั้นหายากในปัจจุบัน ผู้ที่บรรเลงขลุ่ยมีทักษะแตกต่างกันทางของขลุ่ยแต่ละชนิดไม่เข้ากัน อาจจะเป็นเนื่องมาจากการที่เรียนมากันคนละสำนัก เป็นต้น การสร้างสรรค์การบรรเลงวงดนตรีไทย ที่เรียกว่าวง ๓ ขลุ่ยไทย โดยครูป๊อ คงลายทอง จึงเป็นการสืบทอดการบรรเลงของวง ๓ ขลุ่ยไทยขึ้นมาอีกครั้ง เพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาของโบราณจารย์ทางคีตศิลป์ไทยไว้

ข้อเสนอแนะ

วง ๓ ขลุ่ยไทย เป็นการพัฒนาการประสมวงชนิดใหม่ของวงการดนตรีไทยที่ได้รับการยอมรับในระดับหนึ่ง หากผู้ที่ได้อ่านงานวิจัยนี้และมีความสนใจในแนวความคิดใหม่ๆ ที่จะประสมวงดนตรีไทยที่มีเครื่องดนตรีไทยลักษณะที่แปลกออกไป เช่น วง ๓ ฆ้อง วง ๓ ระนาด วงจะเข้ ๓ ตัว วง ๓ กลอง เป็นต้น เพื่อทำให้เกิดการประสมวงดนตรีชนิดใหม่ขึ้นมาในวงการดนตรีไทย โดยยังยึดถือภูมิปัญญาและองค์ความรู้ต่างๆที่โบราณจารย์ได้ถ่ายทอดให้ไว้ ก็จะทำให้วงการดนตรีไทยเกิดการพัฒนาและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับนักดนตรีไทยในรุ่นต่อไปอีกด้วย